

Erezia personală a zborului de cursă cât mai lungă

Costel Zăgan

Acasă nu-i doar un cuvânt care
înverzește-n fiecare primăvară
Acasă-i chiar primăvara condiției
umane Locul de unde toți ne înăl
țăm Sperând că vom atinge cândva
cerul Nu ne reține nimic Nici iarba
prin care ne jucăm Nici școala ce
ne dă fiecăruia aripile potrivite Nici
lacrimile mamei Nici îmbrățișările
tatei Nici prima dragoste Toate ne
pregătesc pentru mare lansare
Mă rog Aripile ne cam strâng Ce
s-o mai lungim La revedere
Am zburat
Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II